

Regeringens proposition

2004/05:87

Kungörande av vissa trafikföreskrifter

Prop.
2004/05:87

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Harpsund den 10 mars 2005

Göran Persson

Ulrica Messing
(Näringsdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

Regeringen har för avsikt att föreskriva att föreskrifter för lokal trafikreglering skall kungöras i en rikstäckande databas för trafikföreskrifter. I databasen skall även kommunala föreskrifter för lokal trafikreglering kungöras. Härigenom kommer samtliga föreskrifter om lokal trafikreglering att samlas på samma ställe.

För att kunna göra detta föreslås i propositionen att bemyndigandet för regeringen i 2 § lagen (1976:633) om kungörande av lagar och andra författningar att föreskriva att länsstyrelsens eller annan lokal statlig myndighets författningar inte behöver kungöras i författningssamling skall utökas. Bemyndigandet kommer därmed även att gälla dels föreskrifter med särskilda trafikregler som har meddelats av en statlig väghållningsmyndighet, dels sådana föreskrifter som kan meddelas med stöd av 41 § väglagen (1971:948), bl.a. i samband med att en enskild väg ansluts till en allmän väg. Vidare föreslås att bemyndigandet för regeringen i den nämnda paragrafen att föreskriva att författningar som beslutats av centrala myndigheter under regeringen inte behöver kungöras i författningssamling skall utvidgas till att gälla även föreskrifter om bärighetsklasser för vägar.

Lagändringen föreslås träda i kraft den 1 juli 2005.

1	Förslag till riksdagsbeslut.....	3
2	Förslag till lag om ändring i lagen (1976:633) om kungörande av lagar och andra författningar	4
3	Ärendet och dess beredning.....	5
4	Bakgrund	5
4.1	Kungörande av författningar.....	5
4.1.1	Allmänna bestämmelser om kungörande av författningar	5
4.1.2	Kungörande och annat tillkännagivande av föreskrifter för lokal trafikreglering.....	6
4.2	Något om utredningens förslag till nytt system för tillkännagivande av föreskrifter om lokal trafikreglering...	8
5	Ändring i lagen (1976:633) om kungörande av lagar och andra författningar	10
6	Författningskommentar	12
Bilaga 1	Utredningens lagförslag.....	14
Bilaga 2	Förteckning över remissinstanserna	15
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 10 mars 2005	16
	Rättsdatablad.....	17

1 Förslag till riksdagsbeslut

Prop. 2004/05:87

Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1976:633) om kungörande av lagar och andra författningar.

2 Förslag till lag om ändring i lagen (1976:633) om kungörande av lagar och andra författningar

Härigenom föreskrivs att 2 § lagen (1976:633) om kungörande av lagar och andra författningar¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §²

I fråga om andra författningar än lagar gäller att 4–9 §§ inte tillämpas på en författning

1. som på grund av sekretesslagen (1980:100) inte får lämnas ut till envar eller

2. som endast reglerar en statlig myndighets inre förhållanden eller förhållandet mellan statliga myndigheter inbördes, förutsatt att författningen inte innehåller något som kan vara av väsentligt intresse för utomstående eller för berörda arbetstagares eller uppdragstagares rättsställning.

Regeringen får föreskriva dels att lokala trafikföreskrifter eller föreskrifter som avses i 3 kap. 11 § ordningslagen (1993:1617) inte behöver kungöras på det sätt som anges i 9 §, dels att föreskrifter om högsta tillåtna färdhastighet inte behöver kungöras på det sätt som anges i 6 §.

Regeringen får meddela föreskrifter om att följande föreskrifter inte behöver kungöras på det sätt som anges i 9 §:

1. Föreskrifter som avses i 41 § väglagen (1971:948).

2. Lokala trafikföreskrifter.

3. Föreskrifter med särskilda trafikregler som har meddelats av en statlig väghållningsmyndighet.

4. Föreskrifter som avses i 3 kap. 11 § ordningslagen (1993:1617).

Regeringen får också meddela föreskrifter om att föreskrifter om högsta tillåtna färdhastighet eller om bärighetsklasser för vägar inte behöver kungöras på det sätt som anges i 6 §.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2005.

¹ Lagen omtryckt 1989:935.

² Senaste lydelse 1993:1624.

3 Ärendet och dess beredning

Den 30 maj 2002 beslutade regeringen att tillkalla en särskild utredare med uppgift att överväga hur kommunernas administration av lokala trafikföreskrifter kan göras enklare, modernare och effektivare. Utredningen, som antog namnet Trafikföreskriftsutredningen, överlämnade i december 2003 sitt betänkande Rikstäckande databas för trafikföreskrifter (SOU 2003:119). I betänkandet föreslår utredningen att föreskrifter för lokal trafikreglering tillkännages elektroniskt i en central och rikstäckande databas. Som ett led i regleringen av den nya formen för tillkännagivande föreslår utredningen en justering av 2 § lagen (1976:633) om kungörande av lagar och andra författningar. Det är detta lagförslag som behandlas i denna proposition. Utredningens lagförslag finns i *bilaga 1*.

Betänkandet har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 2*. En sammanställning av remissyttrandena finns tillgänglig i Näringsdepartementets ärende N2003/9149/TP.

4 Bakgrund

4.1 Kungörande av författningar

4.1.1 Allmänna bestämmelser om kungörande av författningar

Författningar innehåller generella bestämmelser. Detta innebär att bestämmelserna riktar sig till en i allmänna termer bestämd krets av personer, t.ex. samtliga medborgare i riket eller samtliga fordonsförare på en viss väg. För att dessa personer skall kunna rätta sig efter bestämmelserna i en författning måste de ha möjlighet att få kännedom om författningen. Detta sker genom att författningen kungörs. Kungörandet av en författning är alltså en förutsättning för att den skall kunna efterlevas. Vidare har allmänheten intresse av att veta vad de normgivande organen beslutar. Slutligen ligger det ett rättssäkerhetsintresse i kungörandet i så måtto att en föreskrift enligt principen om rättsreglernas förutsägbarhet inte skall träda i kraft innan den har blivit offentlig.

Kungörandet av föreskrifter har således både en praktisk informativ sida och en juridisk sida. I förarbetena till lagen (1976:633) om kungörande av lagar och andra författningar (kungörandelagen) har detta kommit till uttryck på så sätt att kungörandet definieras som åtgärder för spridning av kännedom om författningar och inte bara att författningen blir offentlig (prop. 1975/76:112 s. 31).

Det är en självklarhet att om det finns föreskrifter om kungörande så skall dessa iakttas. En allvarlig underlåtenhet att följa föreskrifterna torde därför medföra att författningen inte skall tillämpas. Mindre allvarliga brister har bedömts innebära att författningen i varje fall inte kan föranleda straff eller annan ingripande påföljd för den som inte känt till författningen (prop. 1975/76:112 s. 61).

De mest grundläggande bestämmelserna om kungörande av författningar finns i regeringsformen. Enligt 8 kap. 19 § andra stycket regeringsformen skall lagar kungöras så snart det kan ske. Detsamma gäller enligt samma bestämmelse förordningar om inte annat föreskrivs i lag. Regeringsformen innehåller däremot inga bestämmelser om kungörandet av föreskrifter som meddelats av myndigheter.

I kungörandelagen finns allmänna bestämmelser om hur författningar som beslutats av riksdagen eller regeringen eller av en myndighet under regeringen eller riksdagen skall kungöras (1 § första stycket). Som huvudregel skall enligt lagen sådana författningar kungöras i en författningssamling. Regeringen får dock föreskriva att lokala trafikföreskrifter inte behöver kungöras i länsstyrelsens författningssamling (2 § andra stycket och 9 §). Vidare får regeringen föreskriva att föreskrifter om högsta tillåtna färdhastighet inte behöver kungöras i exempelvis en central myndighets författningssamling (2 § andra stycket och 6 §). Enligt 10 § kungörandelagen gäller om kungörandet av kommunala författningar vad som är särskilt föreskrivet. Det finns således inte något allmänt krav på att kommunala författningar skall kungöras i en författningssamling.

De närmare bestämmelserna om hur en författningssamling skall vara utformad m.m. finns i författningssamlingsförordningen (1976:725).

4.1.2 Kungörande och annat tillkännagivande av föreskrifter för lokal trafikreglering

Inledning

De generella regler som gäller i vägtrafiken finns huvudsakligen i trafikförordningen (1998:1276). För att anpassa trafikreglerna till lokala förhållanden bemyndigas i trafikförordningen kommunerna, länsstyrelserna, de statliga väghållningsmyndigheterna, Vägverket och polismyndigheterna att meddela trafikföreskrifter som kompletterar eller ersätter trafikreglerna i trafikförordningen. Bemyndigandena finns i 3 kap. 17 §, 4 kap. 11 § samt 10 kap. 1–3 och 14 §§ trafikförordningen. Dessutom bemyndigas väghållningsmyndigheten i 41 § väglagen (1971:948) att meddela vissa trafikföreskrifter i samband med att tillstånd ges till att ansluta en enskild väg till en allmän väg.

I 10 kap. trafikförordningen finns bestämmelser om vilka åtgärder som skall vidtas för att kungöra och i övrigt tillkännage de nu nämnda typerna av föreskrifter. Dessa åtgärder varierar beroende på vem som meddelar föreskrifterna och vad dessa handlar om. Gemensamt för de flesta typerna av föreskrifter är emellertid att de skall tas in i den särskilda liggare som förs av kommunen (10 kap. 11 § trafikförordningen) och att de skall märkas ut med vägmärken (10 kap. 13 § trafikförordningen). Nedan beskrivs kortfattat de olika åtgärderna för kungörande och tillkännagivande av trafikföreskrifter. För en utförligare beskrivning av åtgärderna hänvisas till utredningens betänkande s. 65–83.

Som framgår ovan används i trafikförordningen både begreppet kungörande och begreppet tillkännagivande. I fråga om kommunalt besluta-

de föreskrifter som inte skall eller behöver märkas ut med vägmärken anges det i 10 kap. 11 § trafikförordningen att de skall *kungöras* i viss författningssamling. I 14 kap. 14 § andra stycket trafikförordningen sägs att ansvar i visst fall får dömas ut endast om föreskrifterna har märkts ut på angivet sätt och i övrigt *tillkännagivits* enligt 10 kap. 11 §. Med det sistnämnda avses i första hand att föreskriften tagits in i liggaren. Det kan således konstateras att kungörandebegreppet i trafikförordningen reserverats för ett obligatoriskt intagande av en föreskrift i författningssamling medan tillkännagivande kommit att beteckna även bekantgöranden av föreskriften genom utmärkning, intagande i liggare och införande i ortstidning.

Trafikföreskrifter i kommunal liggare

Lokala trafikföreskrifter meddelas av kommunen, länsstyrelsen eller polismyndigheten (10 kap. 3 § trafikförordningen). Polismyndigheten får dock meddela föreskrifter endast om ett beslut av kommunen eller länsstyrelsen inte kan avvaktas utan särskild olägenhet. När det gäller föreskrifter om högsta tillåten hastighet fattas besluten av kommunen enligt 3 kap. 17 § andra stycket trafikförordningen och av Vägverket enligt fjärde stycket i samma paragraf. Kommunens föreskrifter får gälla hastighetsbegränsning till 30 kilometer i timmen inom tätbebyggt område medan Vägverket får föreskriva att högsta tillåten hastighet på väg skall vara 90 eller 110 kilometer i timmen. Avvikelse från dessa hastighetsföreskrifter får meddelas genom lokala trafikföreskrifter.

Av 10 kap. 11 § trafikförordningen följer att lokala trafikföreskrifter, föreskrifter om högsta tillåtna hastighet enligt 3 kap. 17 § andra och fjärde styckena trafikförordningen samt föreskrifter enligt 41 § väglagen skall tas in i en för ändamålet avsedd liggare. Liggaren förs av kommunen gemensamt för samtliga myndigheter som har till uppgift att meddela föreskrifterna.

Kommunala trafikföreskrifter i författningssamling

Vissa av kommunen meddelade trafikföreskrifter skall förutom att tas in i liggaren även kungöras i författningssamlingen i det län inom vilken föreskriften gäller. Så är enligt 10 kap. 11 § andra stycket trafikförordningen fallet med föreskrifter som inte skall eller behöver utmärkas med vägmärken. Som exempel på sådana föreskrifter kan nämnas lokala trafikföreskrifter om att ett visst område skall vara tätbebyggt område. Även sådana av kommunen beslutade lokala trafikföreskrifter som skall märkas ut med vägmärke skall kungöras i författningssamlingen om det av särskilda skäl bedöms lämpligt.

Lokala trafikföreskrifter som inte skall eller inte behöver märkas ut med vägmärke skall förutom att tas in i länets författningssamling även införas i ortstidning (10 kap. 13 § tredje stycket trafikförordningen).

I trafikförordningen finns inga bestämmelser om att trafikföreskrifter som har meddelats av statliga myndigheter skall tas in i författningssamling. Som framgår ovan följer det dock av kungörandelagen att författningar som har beslutats av en myndighet under regeringen normalt skall kungöras i den författningssamling som myndigheten låter ge ut. Med stöd av bemyndigandena i 2 § andra stycket kungörandelagen får regeringen visserligen föreskriva att lokala trafikföreskrifter och föreskrifter om högsta tillåtna färdhastighet inte behöver kungöras i författningssamling. Detta bemyndigande, som tidigare har använts, utnyttjas dock inte för närvarande. Det betyder att det föreligger ett generellt krav på att lokala trafikföreskrifter och andra trafikföreskrifter som beslutats av statliga myndigheter skall kungöras i författningssamling. Kravet gäller oavsett om föreskriften skall märkas ut med vägmärke och oberoende av att föreskriften även skall tas in i liggaren.

För närvarande kungör alltså länsstyrelserna de lokala trafikföreskrifter som de meddelar i respektive författningssamling medan Vägverket kungör de föreskrifter som verket meddelar i Vägverkets författningssamling (VVFS).

Krav på utmärkning med vägmärken

Förutom att trafikföreskrifter skall tas in i liggare och i författningssamling i enlighet med vad som beskrivits ovan skall de även normalt märkas ut med vägmärke. Av 10 kap. 13 § första stycket trafikförordningen framgår att föreskrifter om hastighetsbegränsningar, högsta tillåtna hastighet eller bärighetsklass i allmänhet skall märkas ut enligt bestämmelserna i bl.a. vägmärkesförordningen (1978:1001). Detsamma gäller särskilda trafikregler som meddelats genom lokala trafikföreskrifter eller föreskrifter enligt 10 kap. 14 § trafikförordningen.

4.2 Något om utredningens förslag till nytt system för tillkännagivande av föreskrifter om lokal trafikreglering

Trafikföreskriftsutredningens uppdrag innebar att utredningen skulle överväga hur kommunernas administration av lokala trafikföreskrifter skulle kunna göras enklare, modernare och effektivare (dir. 2002:71). I uppdraget ingick att utredningen skulle analysera ett antal exemplifierade system, men det stod utredningen fritt att även överväga andra tänkbara lösningar. Efter att ha gått igenom de i direktiven angivna systemen har utredningen lämnat ett förslag som innebär att lokala trafikföreskrifter samt föreskrifter som meddelas med stöd av 3 kap. 17 §, 4 kap. 11 §, 3 kap. 14 § första stycket c trafikförordningen och 41 § väglagen skall kungöras i en central och rikstäckande databas för trafikföreskrifter (RDT). Nedan beskrivs kortfattat det av utredningen föreslagna systemet. För en utförligare beskrivning av systemet hänvisas till utredningens betänkande s. 165–233.

Enligt utredningens förslag skall det elektroniska kungörandet av föreskrifterna i RDT ersätta det tillkännagivande och kungörande som i dag sker genom att föreskrifterna tas in i liggare och att de kungörs i författningssamling. Föreskrifterna skall alltså föras in och kungöras elektroniskt i databasen och de data som finns om föreskriften i databasen utgör enligt förslaget föreskriften autentiska version, på samma sätt som den föreskrift som tagits in i liggaren eller i författningssamlingen i dag är den autentiska versionen. Det förhållandet att föreskrifterna kungörs elektroniskt i stället för i liggare eller i författningssamling innebär ingen förändring mot vad som gäller i dag t.ex. i fråga om vilka konsekvenser som blir följden om den autentiska föreskriften avviker från den beslutade.

RDT inrättas så att det blir möjligt att knyta databasen till den nationella vägdatabas (NVDB) som för närvarande är under uppbyggnad hos Vägverket och de data om vägnätet m.m. som finns där. RDT bör enligt utredningen administreras av Vägverket.

Vägverket, som i enlighet med det sagda kommer att ansvara för databasen, skall också vara samordningsmyndighet med ett övergripande ansvar för det system som behövs för databasens funktion. Vägverket skall i denna egenskap även ha ett övergripande ansvar för systemets säkerhet.

Uppgifter skall föras in i databasen av en statlig eller kommunal väghållningsmyndighet när det gäller föreskrifter enligt 41 § väglagen, kommunen eller Vägverket när det gäller föreskrifter om hastighet enligt 3 kap. 17 § andra respektive fjärde styckena trafikförordningen och föreskrifter om bärighetsklasser enligt 4 kap. 11 § trafikförordningen, kommunen, länsstyrelsen eller polismyndigheten när det gäller lokala trafikföreskrifter enligt 10 kap. 1 § trafikförordningen samt av väg- eller gatu-hållningsmyndigheten när det gäller föreskrifter enligt 10 kap. 14 § första stycket c trafikförordningen.

Övergången till det nya systemet skall enligt utredningen ske i två etapper. Under den inledande etappen får de myndigheter som berörs av föreskriftsrapporteringen föra in uppgifter i databasen. Den föreskriftsrapportering som var frivillig under denna första etapp blir under den andra etappen obligatorisk. Nya föreskrifter skall alltså från och med när denna andra etapp inleds kungöras i RDT. Vid utgången av den andra etappen upphör alla föreskrifter som har tillkännagivits i enlighet med den nuvarande ordningen att gälla.

Utredningen menar att det föreslagna systemet på sikt medför en enklare, modernare och effektivare hantering av de aktuella trafikföreskrifterna. Detta innebär enligt utredningen bl.a. att handläggningen av trafikföreskrifter blir mera rationell. Vidare innebär, enligt utredningen, det nya systemet och utredningens förslag om att innehållet i RDT skall göras tillgängligt på Internet att såväl allmänheten som berörda myndigheter på ett enklare sätt än i dag kan skaffa sig information om vilka trafikregler som gäller. I detta sammanhang kan det nämnas att regeringen har för avsikt att låta utreda möjligheten till och lämpligheten av att elektroniskt kungöra även föreskrifter som meddelas av riksdagen, regeringen och de centrala statliga myndigheterna. Inom Regeringskansliet pågår för närvarande arbetet med att ta fram direktiv för en sådan utredning.

Trafikföreskriftsutredningen har föreslagit att de bestämmelser som behövs för det nya systemet till övervägande del beslutas av regeringen i förordningar. Utredningen har dock föreslagit att en justering görs i kungörandelagen. Detta förslag behandlas i nästa avsnitt.

En stor majoritet av remissinstanserna tillstyrker eller har ingen erinran mot utredningens förslag om att inrätta en rikstäckande databas för trafikföreskrifter. Bland dessa instanser finns Svenska kommunförbundet och de flesta av de kommuner som har yttrat sig. Flera remissinstanser, bl.a. Riksåklagaren, Rikspolisstyrelsen och Statskontoret pekar på att utredningens förslag att samla samtliga trafikföreskrifter i en rikstäckande databas innebär att föreskrifterna blir mer lättillgängliga än vad de är i dag för allmänheten och myndigheter. Länsstyrelsen i Kronobergs län framhåller att det av utredningen föreslagna systemet på sikt blir arbetsbesparande för samtliga inblandade, medan Länsstyrelsen i Västra Götaland betonar att förslaget bör leda till rationaliseringar. Endast en remissinstans, Göteborgs kommun, avstyrker förslaget. Kommunen har emellertid utformat sitt remissyttrande efter kontakter med Stockholms kommun och Malmö kommun, varför yttrandet i allt väsentligt omfattar de tre storstadskommunernas gemensamma synpunkter. Enligt storstadskommunerna leder inte det av utredningen föreslagna systemet till att man kommer till rätta med bristerna i och nackdelarna med det nuvarande systemet. Vidare anser storstadskommunerna att en sådan databas som utredningen föreslår endast ger begränsade fördelar som inte vägs upp av de kostnader och resursinsatser som krävs samt att det finns enklare lösningar som ger samma fördelar som utredningens förslag.

5 Ändring i lagen (1976:633) om kungörande av lagar och andra författningar

Regeringens förslag: Bemyndigandet för regeringen i 2 § lagen (1976:633) om kungörande av lagar och andra författningar att föreskriva att länsstyrelsens eller annan lokal statlig myndighets författningar inte behöver kungöras i författningssamling skall utökas till att även gälla dels sådana föreskrifter som avses i 41 § väglagen (1971:948), dels föreskrifter med särskilda trafikregler som har meddelats av en statlig väghållningsmyndighet. Vidare skall bemyndigandet utvidgas för regeringen att föreskriva att författningar som beslutats av centrala myndigheter under regeringen inte behöver kungöras i författningssamling till att gälla även föreskrifter om bärighetsklasser för vägar.

Utredningens förslag: Överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Juridiska fakultetsstyrelsen vid Lunds universitet* tillstyrker förslaget. I övrigt har ingen remissinstans särskilt kommenterat det.

Skälen för regeringens förslag: I lagen (1976:633) om kungörande av lagar och andra författningar (kungörandelagen) finns bestämmelser

om hur författningar som beslutats av riksdagen eller av regeringen eller av en myndighet under regeringen skall kungöras. Enligt huvudregeln skall sådana författningar som lagen avser kungöras i olika författningssamlingar. Av 6 § följer att författningar som beslutats av centrala myndigheter under regeringen skall kungöras i den författningssamling myndigheten enligt regeringens beslut låter ge ut, eller om en sådan författningssamling saknas, i någon annan av regeringen bestämd författningssamling som ges ut genom en central myndighets försorg. När det gäller länsstyrelsernas författningar anges det i 9 § att dessa skall kungöras i länets författningssamling. Detsamma gäller för någon annan regional eller lokal statlig myndighet.

I 2 § andra stycket kungörandelagen bemyndigas regeringen att föreskriva om undantag från bestämmelserna i 6 och 9 §§ beträffande vissa närmare angivna typer av författningar. Såvitt nu är av intresse får regeringen föreskriva dels att lokala trafikföreskrifter inte behöver kungöras i författningssamling i enlighet med bestämmelsen i 9 §, dels att föreskrifter om högsta tillåtna färdhastighet inte behöver kungöras i författningssamling i enlighet med bestämmelsen i 6 §.

Regeringen har för närvarande inte utnyttjat de nu beskrivna bemyndigandena. Utredningen har dock föreslagit att detta skall ske på så sätt att regeringen skall föreskriva att de aktuella föreskrifterna i stället för att kungöras i ifrågavarande författningssamlingar skall tas in i en riktäckande databas för trafikföreskrifter (se vidare avsnitt 4.2). Utredningen har vidare föreslagit att samtliga trafikföreskrifter som beslutas av kommunala eller statliga myndigheter skall tas in i databasen. Detta innebär att även de föreskrifter som en statliga väghållningsmyndighet kan meddela med stöd av 41 § väglagen, föreskrifter med särskilda trafikregler som en statlig väghållningsmyndighet kan meddela med stöd av 10 kap. 14 § första stycket c trafikförordningen (1998:1276) samt föreskrifter om bärighetsklasser för vägar enligt utredningen skall tas in i databasen. De sistnämnda föreskrifterna får meddelas av Vägverket med stöd av 4 kap. 11 § trafikförordningen.

Regeringen anser att det av utredningen föreslagna systemet för tillkännagivande av trafikföreskrifter, som beskrivs närmare i avsnitt 4.2 och där den nämnda databasen har en central funktion avsevärt förbättrar administrationen av trafikföreskrifter i förhållande till dagens system. Vidare finner regeringen att det är värdefullt att det genom databasen skapas en central källa där trafikanter och andra kan få information om vilka trafikregler som gäller i hela landet. Det är därför angeläget att även sådana föreskrifter som avses i 41 § väglagen, föreskrifter med särskilda trafikregler som har meddelats av en statlig väghållningsmyndighet och föreskrifter om bärighetsklasser för vägar kan kungöras genom att tas in i databasen. För att möjliggöra detta bör som utredningen föreslår regeringen bemyndigas att föreskriva vissa ytterligare undantag från kungörandelagen.

Mot bakgrund av det anförda föreslår regeringen att bemyndigandet för regeringen i 2 § kungörandelagen att föreskriva att länsstyrelsens eller annan lokal statlig myndighets författningar inte behöver kungöras i författningssamling utökas till att avse även dels sådana föreskrifter som avses i 41 § väglagen, dels föreskrifter med särskilda trafikregler som har meddelats av en statlig väghållningsmyndighet med stöd av 10 kap. 14 §

första stycket c trafikförordningen. Med anledning av att det är olämpligt att i en lag hänvisa till en förordning bör det i lagtexten endast anges att bemyndigandet avser föreskrifter med särskilda trafikregler som har meddelats av en statlig väghållningsmyndighet. Vidare föreslår regeringen att bemyndigandet för regeringen i den nämnda paragrafen att föreskriva att författningar som beslutats av centrala myndigheter under regeringen skall kungöras i författningssamling utvidgas till att avse även föreskrifter om bärighetsklasser för vägar. Med anledning av de nu föreslagna tilläggen bör paragrafen redigeras om så att den blir mer överskådlig.

6 Författningskommentar

Förslaget till lag om ändring i lagen (1976:633) om kungörande av lagar och andra författningar

2 §

I paragrafens andra stycke enligt den nu gällande lydelsen bemyndigas regeringen att föreskriva att visa närmare angivna föreskrifter inte behöver kungöras i centrala myndigheters eller länsstyrelsers författningssamlingar. De föreskrifter som omfattas av bemyndigandet är framför allt föreskrifter på vägtrafikområdet. För närvarande har regeringen emellertid inte utnyttjat bemyndigandet såvitt avser dessa föreskrifter. Lokala trafikföreskrifter och föreskrifter om högsta tillåtna hastighet som meddelas av statliga myndigheter, dvs. av länsstyrelsen, polismyndigheten eller Vägverket, kungörs i länsstyrelsens eller Vägverkets författningssamling.

Genom tilläggen i andra stycket och i det nya tredje stycket utökas regeringens bemyndigande till att avse även föreskrifter som avses i 41 § väglagen (1971:948), föreskrifter med särskilda trafikregler som har meddelats av en statlig väghållningsmyndighet samt föreskrifter om bärighetsklasser för vägar. Dessa föreskrifter liknar till sin natur de föreskrifter i fråga om vägtrafik som redan i dag omfattas av bemyndigandet i paragrafen.

Enligt 41 § väglagen kan väghållningsmyndigheten bl.a. i samband med att tillstånd ges till att ansluta en enskild väg till en allmän väg meddela trafikföreskrifter varigenom trafik med motordrivna fordon på den enskilda vägen eller på en del av vägen förbjuds eller inskränks. Det är mycket ovanligt förekommande att väghållningsmyndigheterna meddelar sådana beslut.

Med begreppet *föreskrifter med särskilda trafikregler som har meddelats av en statlig väghållningsmyndighet* avses sådana föreskrifter som myndigheten meddelar med stöd av 10 kap.14 § trafikförordningen.

Föreskrifter om bärighetsklasser för vägar meddelas, såvitt nu är aktuellt, av Vägverket med stöd av 4 kap. 11 § trafikförordningen.

Regeringen avser att utnyttja bemyndigandena i andra och tredje styckena i syfte att föreskriva att de angivna trafikföreskrifterna skall kungöras i den rikstäckande databasen för trafikföreskrifter i stället för i författningssamlingar, se vidare avsnitt 4.2.

För att öka läsbarheten av paragrafen har den redigerats om.

Härigenom föreskrivs att 2 § lagen (1976:633) om kungörande av lagar och andra författningar¹ skall ha följande lydelse

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §²

I fråga om andra författningar än lagar gäller att 4–9 §§ inte tillämpas på en författning

1. som på grund av sekretesslagen (1980:100) inte får lämnas ut till envar eller

2. som endast reglerar en statlig myndighets inre förhållanden eller förhållandet mellan statliga myndigheter inbördes, förutsatt att författningen inte innehåller något som kan vara av väsentligt intresse för utomstående eller för berörda arbetstagares eller uppdragstagares rättsställning.

Regeringen får föreskriva *dels* att lokala trafikföreskrifter eller föreskrifter som avses i 3 kap. 11 § ordningslagen (1993:1617) inte behöver kungöras på det sätt som anges i 9 §, *dels* att föreskrifter om högsta tillåtna färdhastighet inte behöver kungöras på det sätt som anges i 6 §

Regeringen får föreskriva att

1. *föreskrifter som avses i 41 § väglagen (1971:948),*

2. *lokala trafikföreskrifter,*

3. *föreskrifter med särskilda trafikregler som har meddelats av en statlig väghållningsmyndighet, eller*

4. *föreskrifter som avses i 3 kap. 11 § ordningslagen (1993:1617) inte behöver kungöras på det sätt som anges i 9 §.*

Regeringen får också föreskriva att

1. *föreskrifter om högsta tillåtna färdhastighet, eller*

2. *föreskrifter om bärighetsklasser för vägar inte behöver kungöras på det sätt som anges i 6 §.*

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2006.

¹ Lagen omtryckt 1989:935.

² Senaste lydelse 1993:1624.

Förteckning över remissinstanserna

Prop. 2004/05:87
Bilaga 2

Följande remissinstanser har yttrat sig över betänkandet Rikstäckande Databas för Trafikföreskrifter (SOU 2003:119). Svea hovrätt, Kammarrätten i Göteborg, Justitiekanslern, Domstolsverket, Riksåklagaren, Rikspolisstyrelsen, Försvarsmakten, Räddningsverket, Datainspektionen, Statskontoret, Lunds universitet, Länsstyrelsen i Kronobergs län, Länsstyrelsen i Skåne län, Länsstyrelsen i Stockholms län, Länsstyrelsen i Västra Götalands län, Länsstyrelsen i Örebro län, Länsstyrelsen i Västerbottens län, Riksarkivet, Naturvårdsverket, Vägverket, Göteborgs kommun, Arvika kommun, Gnosjö kommun, Leksands kommun, Sandvikens kommun, Solna kommun, Västerås kommun, Ånge kommun, Svenska kommunförbundet, Nationalföreningen för trafiksäkerhetens främjande, Motormännens riksförbund, Sveriges trafikskolors riksförbund, Sveriges åkeriföretag, Svenska bussbranschens riksförbund och TDP Trafikdata Produkter AB.

Nämnden för elektronisk förvaltning och Karlshamns kommun har avstått från att yttra sig. Delegationen om utveckling av offentliga e-tjänster, De handikappades riksförbund, Luleå kommun, Tanums kommun, Motorförarnas helnykterhetsförbund, Kungliga automobilklubben, Svenska taxiförbundet, Kordab och Carl Bro AB har inte inkommit med något remissyttrande.

Förutom av remissinstanserna har yttrande avgivits av Svenska transportarbetareförbundet.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 10 mars 2005

Närvarande: Statsministern Persson, statsråden Ringholm, Sahlin, Östros, Messing, Y. Johansson, Bodström, Karlsson, Nykvist, Andnor, Nuder, M. Johansson, Hallengren, Björklund, Holmberg, Jämtin, Orback och Baylan.

Föredragande: statsrådet Messing.

Regeringen beslutar proposition 2004/05:87:Kungörande av föreskrifter för lokal trafikreglering.

Författningsrubrik	Bestämmelser som inför, ändrar, upphäver eller upprepar ett normgivningsbemyndigande	Celexnummer för bakomliggande EG-regler
Lag om ändring i lagen (1976:633) om kungörande av lagar och andra författningar	2 §	
